

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av sökandens rätt till egendom

Det olovliga användandet av sökandens uppgifter vid godkännandet av allmänkemikalien natriumvätekarbonat åsidosätter sökandens immateriella rättigheter enligt artikel 17.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan).

5. Femte grunden: Åsidosättande av skyddet för affärshemligheter

Det olovliga användandet av sökandens uppgifter vid godkännandet av allmänkemikalien natriumvätekarbonat åsidosätter vidare sökandens skydd för affärshemligheter enligt artikel 7 i stadgan.

6. Sjätte grunden: Åsidosättande av den allmänna likabehandlingsprincipen

Det olovliga användandet av sökandens uppgifter vid godkännandet av allmänkemikalien natriumvätekarbonat åsidosätter också likabehandlingsprincipen. Medan sökanden har tvingats göra avsevärda investeringar i de uppgifter som krävs för ett godkännande, har svaranden använt dessa uppgifter till förmån för tredje parter som inte har tvingats uppfylla dessa krav.

7. Sjunde grunden: Åsidosättande av principen om berättigade förväntningar

Det olovliga användandet av sökandens uppgifter vid godkännandet av allmänkemikalien natriumvätekarbonat innebär slutligen ett åsidosättande av principen om berättigade förväntningar. Sökandens har haft berättigade förväntningar om att uppgifterna för sökandens växtskyddsmedel VitiSan[®] enbart fick användas under iakttagande av uppgiftsskyddet.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, s. 1).

Talan väckt den 22 december 2015 – Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft m.fl. mot kommissionen

(Mål T-750/15)

(2016/C 059/54)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH (Zeitz, Tyskland) RWE Power AG (Essen, Tyskland) och Vattenfall Europe Mining AG (Cottbus, Tyskland) (ombud: advokaterna U. Karpenstein, K. Dingemann och M. Kottmann)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut C(2014) 5081 final av den 23 juli 2014 om statligt stöd SA.38632 (2014/N) (ex 2013/NN) – Tyskland: EEG 2014 – reform av lagen om förnybar energi, i den del regelverket avseende befintliga anläggningar för självförsörjning, som avses i artikel 61.3 och 61.4 EEG 2014, förklaras utgöra en statlig stödåtgärd, och kommissionen i punkt 5 andra stycket (s. 75) förklarat att detta regelverk endast ska anses förenligt med den inre marknaden till och med den 31 december 2017, samt

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Bestämda företag gynnas inte.

— I det angripna beslutet förklaras regelverket avseende befintliga anläggningar för självförsörjning avseende elektricitet (artikel 61.3 och 61.4 EEG 2014) felaktigt utgöra en selektiv åtgärd och därmed innebära ett statligt stöd.

2. Andra grunden: Statliga medel har inte använts.

— Stödet till förnybar energi som finansieras genom EEG-tilläggsavgiften kommer inte från statliga medel utan från privata medel. Staten utövar inte kontroll vare sig av indrivningen av EEG-tilläggsavgiften eller dess användning, såsom krävs i rättspraxis. De aktuella bestämmelserna påverkar dessutom inte statsbudgeten, eftersom undantaget från EEG-tilläggsavgiften inte påverkar den totala intäkten på grund av egenförsörjningen.

Talan väckt den 30 december 2015 – Luxemburg mot kommissionen

(Mål T-755/15)

(2016/C 059/55)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Storhertigdömet Luxemburg (ombud: D. Holderer och advokaterna D. Waelbroeck, S. Naudin och A. Steichen)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— slå fast att förevarande talan kan prövas och bifalla densamma,

— i första hand, ogiltigförklara kommissionens beslut av den 21 oktober 2015 om det statliga stöd SA. 38375 som Storhertigdömet Luxemburg har genomfört till förmån för Fiat,

— i andra hand, ogiltigförklara kommissionens beslut av den 21 oktober 2015 om det statliga stöd SA. 38375 som Storhertigdömet Luxemburg har genomfört till förmån för Fiat, i den mån det däri förordnas att stödet ska återkrävas,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden avser åsidosättande av artikel 107 FEUF, då kommissionen inte har anfört bevis för att det omtvistade skattebeslutet skulle vara selektivt.

2. Andra grunden avser sidosättande av artikel 107 FEUF och kommissionens motiveringsskyldighet, då kommissionen inte anfört bevis för att det förkommit en fördel, inte heller för att konkurrensen begränsats.